

רע"פ 1690/22 - ת'איר מסרי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 1690/22

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: ת'איר מסרי

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי
מרכז-לוד בעפ"ת 36014-12-21 מיום 23.2.2022
שניתן על ידי כב' השופט העמית יורם צלקובניק

בשם המבקש: עו"ד דוד גולן

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופט העמית י' צלקובניק) בעפ"ת
36014-12-21 מיום 23.2.2022, בגדרו נדחה ערעור המבקש על פסק דינו של בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז
(כב' השופטת ש' שפר) בפ"ל 4439-04-21 מיום 28.11.2021.

רקע והליכים קודמים

1. המבקש הורשע בבית המשפט לתעבורה, על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון, בעבירות שיוחסו לו בשישה
כתבי אישום נפרדים: 4 עבירות של נהיגה בזמן פסילה בניגוד לסעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש],
התשכ"א-1961 (להלן: הפקודה); 5 עבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף בניגוד לסעיף 10(א) לפקודה; 2 עבירות
של נהיגה ללא רישיון רכב תקף בניגוד לסעיף 2 לפקודה; עבירה אחת של נהיגה ברכב שנאסר לשימוש בנגוד לסעיף
67 לפקודה; ו-4 עבירות של נהיגה ללא ביטוח תקף בניגוד לסעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש],
התש"ל-1970.

2. במסגרת הסדר הטיעון נקבע רף עליון לענישה - 9 חודשי מאסר בפועל ו-5 שנות פסילת רישיון נהיגה; ורף תחתון לענישה - 9 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות ו-3 שנות פסילה. לאחר שבחן את מכלול הנסיבות וכן את עברו התעבורתי של המבקש, השית בית המשפט לתעבורה על המבקש 9 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים.

3. ערעור על חומרת גזר הדין, שהגיש המבקש לבית המשפט המחוזי, נדחה. בית המשפט קבע כי פסק דינו של בית המשפט לתעבורה מנומק ולא נפל בו פגם, כי הטלת עונש של מאסר בפועל על המבקש איננה בגדר "קפיצת מדרגה" וכי העונש אינו חורג מרמת הענישה המקובלת, בשים לב לריבוי העבירות, סוגן וחומרתן המצטברת וכן בהעדר שיקולי שיקום. בית המשפט המחוזי דחה את הבקשה לקבלת תסקיר שירות מבחן בציינו כי למבקש אין זכות קנויה לקבלת התסקיר; כי בקשה כזו לא הועלתה בבית המשפט לתעבורה; וכי קשה לראות צורך מעשי בכך לאחר שלאחרונה הושם המבקש במעצר של ממש בשל הפרת תנאי האיזוק האלקטרוני.

4. המבקש לא השלים עם פסק דינו של בית המשפט המחוזי, ומכאן הבקשה שלפניי.

נימוקי הבקשה

5. בבקשה ממקד המבקש את טענותיו באי הגשת תסקיר בעניינו ובחומרת העונש. לטענת המבקש, קבלת תסקיר טרם מתן גזר הדין הייתה משנה את התמונה בכל הנוגע לחומרת הענישה, ובית המשפט המחוזי שגה בכך שדחה את בקשתו מהטעם שהדבר לא נתבקש מבית המשפט לתעבורה. בנוגע לגזר הדין, טוען המבקש כי העונש שהוטל עליו חמור במיוחד, בפרט לאור העובדה שהוא הודה בכלל העבירות וכן כי התקופה בה שהה בפיקוח אלקטרוני לא נלקחה בחשבון בגזר הדין.

דין והכרעה

6. לאחר עיון בבקשה ובנספחיה באתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות.

7. הלכה ידועה היא כי רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן במקרים חריגים בלבד, בהם מתעוררת שאלה בעלת חשיבות משפטית או ציבורית החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים, או במקרים בהם מתעורר חשש לאי-צדק מהותי או לעיוות דין (רע"א 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לב(3) 123, 128 (1982); רע"פ 54/20 נקש נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (6.1.2020)). בנוסף, רשות ערעור שעניינה חומרת העונש תינתן במקרים חריגים בלבד, בהם ניכרת סטייה משמעותית ממדיניות הענישה הראויה או המקובלת בעבירות דומות (רע"פ 2137/21 מלכה נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (5.4.2021)). הבקשה שלפניי אינה עומדת באמות מידה אלה.

8. העונש שהוטל על המבקש אינו חמור, ואף מקל. בית המשפט לתעבורה כיבד את הסדר הטיעון וגזר על המבקש עונש כולל בגדרו של הטווח המוסכם (רע"פ 902/21 בן לולו נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (28.2.2021)), בציינו כי הסדר זה אף עושה חסד עם המבקש. די בכך כדי לדחות את הבקשה.

9. כמו כן יוער, כי הסוגיה של ניכוי ימי מעצר הבית כבר הוכרעה בפסיקתו של בית משפט זה. נקבע כי אין נוהגים לנכות ימי מעצר בפיקוח אלקטרוני, וכי מעצר כזה הוא שיקול אותו תוכל הערכאה הדיונית לשיקול בגזירת הדין (רע"פ 851/20 טוטנגי נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (5.2.2020)). בענייננו, בית המשפט לתעבורה שם לנגד עיניו את מכלול שיקולי הענישה לרבות מעצרו של המבקש בפיקוח אלקטרוני.

10. גם הטענות ביחס לקבלת תסקיר שירות מבחן אינן מעלות חשש לעיוות דין ואינן מצדיקות מתן רשות ערעור. למבקש אין זכות קנויה לקבלת תסקיר בהיותו בגיר שגילו מעל 21 שנים (ע"פ 2056/15 רוז'קוב נ' מדינת ישראל, פסקה 18 לפסק דינו של השופט ח' מלצר (כתוארו אז) (28.11.2016)). הזמנת תסקיר במקרה כזה נתונה לשיקול דעתו של בית המשפט (רע"פ 1883/19 ביטון נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (28.3.2019)). בית המשפט המחוזי נתן את דעתו לבקשה ואף ציין כי המבקש לא הצליח להסביר מהי התכלית בהפנייתו לקבלת תסקיר לאחר שכלל נסיבותיו האישיות כבר הוצגו לבית המשפט (השוו: ע"פ 5139/19 לביא נ' מדינת ישראל, פסקה 24 לפסק דינו של השופט ד' מינץ (17.3.2020)).

11. סוף דבר, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"ד באדר ב' התשפ"ב (17.3.2022).

ש ו פ ט